

סוף המסע הגיוש וזכר צבא טאב ושלם סוף.

הגשמי כביש ואינן התגבשנו חתובה נתימה

מכבד ומניחה. הוצה זהבלי-

בשמיילנה ובשמי, אנו ~~שולח~~ זכר אהב ואהב מכב
אל שיער בעזרה חתובה טובה ומהנה בזמן הסוף

ואנו שמתה שיקחנו חזק במסע זה צומכס.

מינעפ הרגשו- שהצופי אלתנו בטיוף לא יישכח

המהרה. היה זני הכאמס ומז.

נתימה זנו מאב.

מאתזה אכס שמתנו אטיף אצבנה חלילה אפנה

וכברו; שיש נייס אכס אסתור ואסביס.

זכריס אג- אזי ייל ופיייל זה שפנו

כצוי שלם זהמטיק במסעו נוספויס.

שיהיה זכרנו בריאלו- אויתנה טובה

אל המון אלש ברויק המשחה.

רויה

אוצה זק אל שפתחה- אה הקקר בחוק בסיפור
(זה המטיק אצ סופו שלום).

אוצה אל היה צרכה, החומר ^{וא} שהצבוי- צ'ייני- השכל
זמנו והפנמנו וגם זני במעט.

אנו מקווה שהיינו זק פכטניס טובה ומאשטויס
ואווי צופ נכס במסעו- אחרים.